

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 12T/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9521100214
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2021:9521100214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Špecializovaného trestného súdu JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.11.2021 v Banskej Bystrici o podanej obžalobe voči obžalovanému takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W. N., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalý pobyt: W., U.. V.. F.. N.. XXXX/XX

je vinný, že

dňa 24.09.2020 o 08:11 hod. v Michalovciach v areáli Vojenského útvaru 1102 na Užhorodskej ul. 1 v ambulancii všeobecného lekára pre dospelých, poskytol W.. V. V., všeobecnému lekárovi pre dospelých, finančný úplatok vo výške 20,- € v súvislosti s poskytovaním lekárskej zdravotnej starostlivosti, a to za vypísanie dočasnej pracovnej neschopnosti na vlastnú žiadosť, pričom voči W.. V. V. je trestné konanie vedené samostatne a zatiaľ nie je právoplatne skončené, teda

inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok, čím spáchal

prečin „Podplácanie“ podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

a za to mu súd ukladá

podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 56 ods. 2 Tr. zák., peňažný trest vo výške 400,- €.

Súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva týždne.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal voči obžalovanému dňa 24.06.2021 obžalobu (č. l. 195) pre skutok tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Takéto konanie navrhol prokurátor v podanej obžalobe právne kvalifikovať ako prečin „Podplácanie“ podľa § 333 ods. 1 Tr. zák.

Po preskúmaní obžaloby súd vydal vo veci dňa 02.08.2021 trestný rozkaz (č.l. 208), ktorým uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 650,- €. Predtým súd prostredníctvom probačnej a mediačnej úradníčky zisťoval stanovisko obžalovaného k možnosti uloženia trestu povinnej práce (§ 353 ods. 3 Tr. por.), lenže obžalovaný s možnosťou uloženia takého trestu nesúhlasil, keďže sa ešte cítil byť nevinný (č.l. 204-207). Následne voči trestnému rozkazu podal odpor (č.l. 215).

Na hlavnom pojednávaní konanom na Špecializovanom trestnom súde dňa 12.11.2021 obžalovaný po prednese obžaloby voči nemu a po porade s obhajcom vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (č.l. 243). Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a následne už teda vykonal len dokazovanie ohľadom výroku o treste za spáchaný (priznaný) trestný čin:

Obžalovaný W. N. ohľadom svojich pomerov uviedol, že je už druhýkrát ženatý, pričom jeho terajšia manželka pracuje len ako kuchárka a plat nemá vysoký (500,- €/mes.). On má teraz kvôli trestnému

stíhaniu znížený plat na 1.000,- €/mes. netto. Okrem hypotéky (290,- €/mes.) nemajú iné pôžičky, len bežné výdavky. Spolu majú dve deti vo veku 8 a 13 rokov. Okrem toho má obžalovaný aj syna (22 r.) z prvého manželstva, ten však žije so svojou matkou v Nemecku. Voči nemu má súdom určené výživné (33,- €/mes.). Táto vyživovacia povinnosť naďalej trvá, keďže syn ešte študuje. V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že všetko ľutuje. Verí, že nestratí bezúhonnosť a bude sa môcť „vrátiť do armády“. Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov súvisiacich s výrokom o treste. Súd prečítal aj nikým nenavrhované listinné dôkazy, ktoré súviseli s výrokom o treste, keďže v tomto smere sa obmedzenie dôkaznej aktivity súdu neuplatňuje (§ 2 ods. 11 Tr. por.). Kontradiktórnosť trestného konania, t. j. spor medzi obžalovaným a prokurátorom (Rt-44/2017) sa totiž týka len rozhodovania o vine, nie rozhodovania o treste.

Z tzv. správ o povesti obžalovaného vyplýva, že tento nebol zatiaľ právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu a okrem tohto trestného konania nie je voči nemu vedené iné trestné konanie (č.l. 228-230). Za posledné obdobie má evidované dva dopravné priestupky (č.l. 231).

Podľa veliteľského hodnotenia zo dňa 02.03.2021 (vybavuje - kpt. J., podpis - pplk. J.) je obžalovaný v Ozbrojených silách SR už od r. 2004 a v súčasnosti je vo funkcii veliaceho poddôstojníka. Podľa tohto hodnotenia obžalovaný vždy dodržiava etický kódex profesionálneho vojaka, vzorne reprezentuje Ozbrojené sily Slovenskej republiky na verejnosti a je morálnym vzorom pre jemu podriadených vojakov (č.l. 184).

Z vyžiadaných mzdových listov obžalovaného za r. 2020-2021 vyplýva (č.l. 224-225), že jeho priemerný mesačný príjem do decembra 2020 bol 1.955,- €/mes. V dôsledku vzneseného obvinenia pre úmyselný korupčný trestný čin bol obžalovanému až od januára 2021 krátený služobný plat o 40% (§ 179 ods. 1, ods. 2 zák. č. 281/2015 Z.z.) na sumu cca 1.044,- €/mes. netto.

Z bankových lustrácií (č.l. 235-238) bolo preukázané, že obžalovaný má okrem bežného účtu v ČSOB, a.s. evidovaný aj termínovaný vklad vo výške 2.285,79 €. Voči obžalovanému nie je vedené žiadne exekučné konanie.

Pri rozhodovaní o vine obžalovaného súd vychádzal z jeho vyhlásenia o vine, a preto v tomto smere nevykonával bližšie dokazovanie, ale konštatoval vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby (§ 257 ods. 8 Tr. por.). Súd teda prevzal do skutkovej vety rozsudku opis skutku presne podľa obžaloby s tým, že v závere doplnil informačný údaj o tom, že zatiaľ ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o vine druhej (pôvodne spoluobvinenej) osoby.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o jeho vine bol súd viazaný nielen opisom ním spáchaného skutku použitým v obžalobe, ale aj tam uvedenou právnou kvalifikáciou (rozh. NS SR sp. zn. 1Tdo V 9/2017 zo dňa 03.10.2018; sp. zn. 2To/5/2011 zo dňa 07.02.2012; sp. zn. 4To/5/2018 zo dňa 30.06.2020). Takto opísané konanie obžalovaného teda súd právne kvalifikoval ako úmyselný prečin „Podplácanie“ podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný svojím konaním úmyselne a priamo poskytol inému úplatok v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., ako aj na skutočnosť, že trest odňatia slobody je najprísnejší spomedzi do úvahy prichádzajúcich trestov (§ 32 Tr. zák.). Keďže u obžalovaného ide o prvé odsúdenie, súd považoval za postačujúce na riadne naplnenie účelu trestu uloženie peňažného trestu.

Pri rozhodovaní o výmere tohto peňažného trestu súd prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. je totiž potrebné aplikovať nielen pri ukladaní trestu odňatia slobody, ale aj pri ukladaní všetkých druhov trestov, u ktorých prichádza do úvahy určenie ich výmery v istom rozpätí, t. j. ktoré majú tzv. odstupňovateľnú trestnú sadzbu (obdobne NS SR sp. zn. 1Tdo/18/2020 zo dňa 24.03.2021).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že existuje len jedna poľahčujúca okolnosť, keďže obžalovaný viedol pred spáchaním tohto trestného činu riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.). Oproti tomu nebola zistená existencia žiadnej priťažujúcej okolnosti. Obžalovaný síce v čase páchania trestnej činnosti bol (stále je) v služobnom pomere v Ozbrojených silách SR, z čoho mu ako profesionálnemu vojakovi plynie osobitná povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu (§ 134 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z.z.), prípadné porušenie tejto povinnosti však nie je priťažujúcou okolnosťou v zmysle ust. § 37 Tr. zák., a preto s jej porušením možno spájať len disciplinárnu zodpovednosť v zmysle tzv. statusového zákona č. 281/2015 Z.z.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností teda súd podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu uvedenú v Trestnom zákone (§ 56 ods. 1 Tr. zák.) a znížil hornú hranicu o jednu tretinu postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. Následne ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici takto upraveného rozpätia trestnej výmery (160,- € až 221.340,- €).

Pri ukladaní peňažného trestu súd zároveň prihliadal na osobné a majetkové pomery obžalovaného, keďže peňažný trest by neuložil, ak by bolo zrejmé, že ho obžalovaný nebude schopný zaplatiť (§ 57 ods. 1 Tr. zák.). Pomery obžalovaného podľa názoru súdu umožňujú riadnu vykonateľnosť tohto trestu. Isté ťažkosti a obmedzenia obžalovaného, ktoré budú s tým spojené, sú pochopiteľným a potrebným dôsledkom uloženého trestu pre riadne naplnenie jeho represívnej zložky.

Podľa lustrácie v Centrálnom registri exekúcií obžalovaný nie je evidovaný ako dlžník so splatnými (omeškanými) záväzkami voči tretím osobám. Jeho mesačný príjem je aj po znížení naďalej na úrovni priemerného mesačného zárobku v Slovenskej republike.

Súd pri rozhodovaní o výmere peňažného trestu samozrejme zohľadnil na prospech obžalovaného ním učené vyhlásenie o vine a nahliadal na obžalovaného analogicky, akoby išlo o uzavretie dohody o vine treste (Rt-44/2017). Aj preto uložil obžalovanému miernejší peňažný trest, než v skôr vydanom trestnom rozkaze. Uloženie peňažného trestu v ešte nižšej výmere by však už bolo na úrovni postihu za priestupok v správnom konaní.

Pri obligatórnom ukladaní tzv. náhradného trestu odňatia slobody (§ 57 ods. 3 Tr. zák.) súd dbal o to, aby tento náhradný trest bol spravodlivo a objektívne proporcionálny k výmere uloženého peňažného trestu, t.j. aby pomer závažnosti a dôsledkov týchto trestov bol vyvážený. Hlavným zmyslom náhradného trestu odňatia slobody totiž nie je generálna či individuálna prevencia trestu a dokonca ani morálne odsúdenie spoločnosťou. Náhradný trest plní prioritne funkciu hrozby a zároveň motivácie zaplatiť peňažný trest (rozh. NS SR sp. zn. 3To/8/2017; rozh. NS SR sp. zn. 6To/7/2016).

Vychádzajúc z týchto úvah sa uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva týždne javí byť adekvátnou hrozbou i motiváciou pre obžalovaného k tomu, aby riadne a včas zaplatil uložený peňažný trest.

Súd zvažoval aj súbežné uloženie fakultatívneho trestu straty vojenskej a inej hodnosti (§ 64 ods. 3 Tr. zák.), v dôsledku ktorého by sa obžalovanému odňala akákoľvek hodnosť, ktorú ako profesionálny vojak dosiahol. Napokon však tento druh trestu obžalovanému neuložil, keďže prihliadol na závažnosť trestného činu a postoj obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu tohto úmyselného trestného činu pred súdom priznal. Okrem toho možno tiež očakávať, že obžalovaný bude po právoplatnom odsúdení trvalo prepustený zo služobného pomeru (§ 83 ods. 1 písm. e) zákona č. 281/2015 Z.z.).

inému v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo poskytol úplatok,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Špecializovanom trestnom súde v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo chýba.